

ALENA MORNŠTAJNOVÁ

TERIBEAR

ZÁHADA VYLOUPENÉHO SKLENÍKU

ilustroval: Vladimír Žák

Teribear Záhada vyloupeného skleníku

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Alena Mornštajnová
Teribear Záhada vyloupeného skleníku – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Milé děti,

Teri není jen obyčejný plyšový medvídek. Je to kamarád, který se nebojí vydat za dobrodružstvím, pomáhat druhým a věřit, že i malé srdce dokáže velké věci.

V tomto příběhu poznáte, jak důležité je přátelství, odvaha a vzájemná pomoc i ve chvílích, kdy přicházejí nečekané zkoušky. Někdy stačí jen podat tlapku a nebát se jít dál společně.

Přeji vám, aby vám Teri připomněl, jak silní dokážeme být, když držíme při sobě.

S láskou Peruda

Byla jednou jedna kniha... a jakmile ji dočetli, skončila
zastrčená v knihovně. Tak to ale skončit nemusí!
Pošlete ji dál s **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem
smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned –
nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete
charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

NAPSALA

Alena Mornštajnová

TERIBEAR

ZÁHADA VYLOUPENÉHO SKLENÍKU

ILUSTROVAL

Vladimír Žák

Albatros

Obsah

Záhada velkého kufru	10
Jak se stát detektivem	16
Víc hlav víc ví...	24
Pozvání na larvový guláš	32
Jak připravit paní Sojkovou o řeč	40
U lišky Elišky	48
Rada výra Buba	56
Noční hlídka	64
Potopa	72
Zachraňte paní Krtkovou!	80
Pátrání pokračuje	88
Nevděčná kuna Maruna	96
Co šustí v listí	102
Lež jako věž	110
Past na zloděje	118

Záhada velkého kufru

Co se to děje? Co je to za povyk? Proč Tom pobíhá po pokoji?
A proč na podlaze leží kufr?

Medvídek Teri sklouzl ze svého oblíbeného místa na poličce, odkud měl krásný výhled po celém pokoji a do zahrady. Mít výhled do zahrady považoval Teri za obzvlášť důležité, protože tam bydleli jeho přátelé. Veverka Simonka měla byt v dutině vysokého smrku a veverčák Filip kousek vedle, ve větvích dubu. Hned za plotem si postavila hnízdo rodina Sojkových a o kousek dál obývala noru liška Eliška. Teri potřeboval vědět, jak se mají a jestli náhodou nepotřebují jeho pomoc.

A někdy ji opravdu potřebovali. Třeba minulý týden se veverce Simonce přetrhla gumička, která jí na čumáčku přidržovala brýle, a v tu chvíli se jí sesmekly a byly pryč. Zkuste najít brýle, když bez nich skoro nic nevidíte! Když Teri Simonku zahlédl, jak běhá ve vysoké trávě sem a tam, bylo mu hned jasné, že něco není v pořádku. Vyrazil a pelášil veverce na pomoc, co mu krátké nožičky stačily. Jenomže jak pospíchal, nedíval se, kam šlape, zakopl o drn a upadl. Bohužel přímo na Simončiny brýle.

„Asi jsem je už našel,“ pronesl poněkud rozpačitě a zvedl brýle ze země. Skla zůstala naštěstí celá, ale jedna nožička se ulomila.

Simonka měla co dělat, aby se nerozplakala.

„Nebreč, Simonko,“ utěšoval ji Teri. „To se spraví.“

Samo se to samozřejmě nespravilo. Protože samo se nikdy nic nespraví. Ulomenou nožičku připevnil k Simončiným brýlím Tom. Tom totiž uměl opravit a vyrobit všechno – vlastně skoro všechno – a Teri byl na šikovnost svého kamaráda moc hrdý.

Teri s klukem Tomem patřili k sobě. Starali se o sebe. Tedy Tom si myslel, že on se stará o Teriho, ale ve skutečnosti Teri dohlížel na něj. Když Tom spal, tiskl se k němu svým hebkým červeným kožíškem, hřál ho, když mu byla zima. Dával pozor, aby se neotlačil o stěnu, a hlavně – a to bylo ze všeho nejdůležitější – odháněl od něj špatné sny.

A teď se díval, jak Tom snáší trička, kraťasy a mikiny na jednu hromadu a snaží se je nacpat do černého kufru. Úplně nahoru položil vlastnoručně vyrobený luk a tři šípy z proutků černého bezu. Ha, pomyslel si medvídek. Vyrážíme na cestu za dobrodružstvím.

Zatahal Toma za nohavici. „Kam pojedeme, náčelníku?“

„Na tábor, přeci.“ Tom se narovnal. „Neviděl jsi někde moji novou indiánskou čelenku?“

Teri vytáhl modrou krabici zastrčenou pod postelí. Byla to krabice, ze které kdysi přišel na svět a ve které teď s Tomem uchovávali své nejcennější poklady. Vytáhl z ní dvě čelenky ozdobené pírky, které jim darovala paní Sojková. Tu menší si nasadil na hlavu a větší podal Tomovi.

„Jsem připraven, náčelníku.“

Tom si od něj vzal čelenku a strčil ji do kufru. „Připraven na co, Rudý medvěde?“

Abyste tomu rozuměli, Rudý medvěd bylo Teriho indiánské jméno. Říkal mu tak ale jenom Tom, protože žádného jiného indiána Teri neznal. Ostatní kamarádi mu říkali prostě Teri. A veverka Simonka mu někdy říkala popleto. Ale to jenom tehdy, když se mu něco opravdu nepovedlo nebo něco špatně pochopil. Jako třeba teď.

„Jsem připravený k odjezdu na indiánský tábor, přece,“ odpověděl Teri.

Ale Tom se k němu obrátil a rozpačitě si odkašlal. „Víš, Teri, ty se mnou na tábor nepojedeš.“

To Teriho překvapilo. „Proč ne? Vždyť s tebou jezdím všude. K babičce a dědovi, v zimě na hory a v létě jsme spolu byli u moře. Tak proč mě s sebou nechceš vzít na indiánský tábor? Snad si nemyslíš, že bych to nezvládl? Bojíš se, že bych se ztratil?“

„Ale ne, vůbec ne,“ zavrtěl hlavou Tom. „Já vím, že jsi šikovný medvěd.“

„Takže můžu jet s tebou? Pomůžu ti nést kufr.“ Teri popadl madlo kufru a mohutně zatáhl. Kufr se nepohnul ani o centimetr, zato Terimu málem praskl šev na bříšku.

„No, víš... Ale ty se mnou nemůžeš jet. Protože, protože...“ Tom se zamyslel a váhavě se kousal do rtu, jako kdyby mu to, co se chystá Terimu říct, bylo nějak nepříjemné. Pak se najednou rozzářil. „Copak jsi zapomněl? Budeš mít důležitý úkol. Musíš hlídat skleník. Vždyť jsme ještě nepřišli na to, kdo tam vyvádí ty neplechy. Už je nejvyšší čas najít pachatele!“

